

mer forvirring hos De Radikale. Lad mig bare lige for en ordens skyld nævne, at Dansk Folkeparti har forsøgt at finde de rigtige tal frem for asylansøgninger og tildelt asyl i 1996. Vi har først fået at vide af Udlændingestyrelsen, at der er indgivet et antal asylansøgninger på 5.893. Med en anerkendelsesprocent på 69, som også er oplyst af Udlændingestyrelsen, vil det give ca. 4.000.

Nu skriver indenrigsministeren så til Retsudvalget og i en pressemeddelelse, at det rigtige tal er 5.709 plus i øvrigt 3.000, som så falder uden for begrebet flygtninge. Det tror da pokker, at det giver anledning til forvirring, når man på den måde giver forskellige tal hele tiden.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg synes heller ikke, at man bare kan slynge ud, som det er blevet gjort hele formiddagen og nu også her fra Det Radikale Venstres side, at hvis man afskaffer de facto-begrebet, overtræder man konventionerne. Hvad er det for noget vås? Hr. Bjørn Elmquist skal lade være med at blive ved med at komme med en eller anden paragraf i udlændingeloven. Vi forlanger et klart svar på de påstande, der nu er kommet.

Da den nye indenrigsminister tiltrådte, var det ud fra en begrundelse om, at nu skulle der ske noget på udlændingeområdet, og den nye indenrigsminister, den forhenværende borgmester i Århus hr. Thorkild Simonsen, kom frem med, at nu skulle vi se på, om det ikke var muligt at afskaffe de facto-begrebet. Det var faktisk indenrigsministeren, der kom med den udtalelse. Fint nok, tænkte vi i Dansk Folkeparti, lad os endelig få gjort noget ved det begreb.

Men så kom ministeren på kant med Det Radikale Venstre, og så kom han på kant med den fløj i Socialdemokratiet, som er meget slappe på dette område, og det er det, der er begrundelsen. Det har intet med konventioner at gøre, intet. Det er udelukkende, fordi en stor del af Socialdemokratiet og hele Det Radikale Venstre ikke vil være med til at stramme op. Sig dog sandheden, som den er, i stedet for al den udenomssnak.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Jeg står her med Det Konservative Folkeparti og Venstres finanslovudspil. Det blev fremlagt i september måned, det blev præsenteret for

regeringen, og det blev inddraget i de forhandlinger, som vi blev inviteret til.

Det Konservative Folkeparti og Venstre blev inviteret til det første forhandlingsmøde på et tidspunkt, hvor regeringen allerede længe havde forhandlet med venstrefløjspartierne. Det er en kendsgerning, og når man som hr. Elmquist begynder at referere fra forhandlingsmøder, bør man dog i det mindste referere korrekt.

Der blev på alle mulige måder fra De Konservatives og Venstres side lagt op til bare at få løftet en lille smule af gulvhøjden i Finansministeriet. Vi ville gerne have, at finansministeren ville give os bare et lille tilsagn om, at man var parat til at spare bare lidt mere end de 2 mia. kr., man havde lagt op til: 4, 5 eller 6 mia. kr., bare lidt.

Vi var meget åbne, når det drejede sig om at få lettet erhvervslivets byrder. Vi krævede ikke et alt eller intet-forløb. Vi sagde, at vi møder med vores forslag, og synes man ikke om de forslag, som vi har fremlagt i dette papir, har vi andre. Vi var meget åbne, og det gentog vi adskillige gange, men finansministeren lukkede diskussionen fuldstændigt.

Nu tør jeg ikke sige, om hr. Bjørn Elmquist deltog i samtlige møder i Finansministeriet, nu var der jo ikke så forfærdelig mange med K og V, men jeg synes, det er utilgiveligt at referere os på en sådan måde, at man får det indtryk, at vi ikke var bevægelige.

Historiens kendsgerninger viser jo også, at vi faktisk var temmelig bevægelige. Vi fik dog noget, som vi kan kalde en forståelse, på arbejdsmarkedsområdet og på socialområdet, lidt med hensyn til goodwill og lidt på sygehusområdet, så jeg mener, at hvis hr. Bjørn Elmquist vil tage sig den uhørte frihed at referere fra et forhandlingsforløb, bør han i det mindste gøre det, så deltagerne kan genkende det.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Jeg vil sige tak til hr. Thulesen Dahl, fordi han giver mig lejlighed til at fuldende mit svar til hr. Thor Pedersen, for det er rigtigt, at jeg ikke fik svaret på det med konventionerne.

Det, jeg sagde i mit indlæg i formiddags, og det kan jeg stå inde for, var ikke, at det var en overtrædelse af flygtningekonventionen, for der står intet i den, som forpligter os til at udvide begrebet til det, vi kalder de facto. Men, hør nu vel efter, der er andre konventioner, og der er en sædvaneretlig fortolkning. Det var det, jeg